

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement ■ מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-יום הכפורים										
תא שמע, רבי יהודה:	כל שהוא מלא תשא ולמטה - תשובה מכפרת, מלא תשא ולמעלה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר לא תשא וכל דדמי ליה.										
	לפי שנאמר בחורב תשובה ונקא, יכול אף לא תשא עמהן - תלמוד לומר (שמות לד) לא ינקא. יכול אף שאר חייבי לאוין כן - תלמוד לומר את שמו - שמו הוא דאינו מנקה, אבל מנקה שאר חייבי לאוין										
תנאי היא	תנאי היא										
על מה תשובה מכפרת - על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה, ועל מה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר - על כריתות ועל מיתות בית דין, ועל לא תעשה גמור.	על מה תשובה מכפרת - על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה, ועל מה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר - על כריתות ועל מיתות בית דין, ועל לא תעשה גמור.										
לפי שנאמר בחורב תשובה ונקא	לפי שנאמר בחורב תשובה ונקא										
מנא לן?	מנא לן?										
דתניא, רבי אלעזר:	אי אפשר לומר נקה שכבר נאמר לא ינקא, ואי אפשר לומר לא ינקא שכבר נאמר נקה. הא כיצד? מנקה הוא לשבין, ואינו מנקה לשאינן שבין.										
שאל רבי מתיא בן חרש את רבי אלעזר בן עזריה ברומי:	שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש?										
אמר: [אלעזר בן עזריה]	שלשה הן, ותשובה עם כל אחד ואחד:										
	עבר על עשה ושכ - אינו זו משם עד שמוחלין לו, שנאמר (ירמיהו ג) שובו בנים שובבים.										
	עבר על לא תעשה ועשה תשובה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר שנאמר (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם.										
	עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה - תשובה ויום הכפורים תולין, ויסורין ממרקין, שנאמר (תהלים פט) ופקדתי כשבט פשעם ובנגעים עונם										
	אבל מי שיש חילול השם בידו - אין לו כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכפורים לכפר, ולא ביסורין למרק. אלא כולן תולין, ומיתה ממרקת, שנאמר (ישעיהו כב) ונגלה באוני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתינו.										
	היכי דמי חילול השם?										
רב:	כגון אנא. אי שקילנא בישרא מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר.										
אביי:	לא שנו אלא באתרא דלא תבעי, אבל באתרא דתבעי - לית לן בה.										
רבינא:	ומתא מחסיא אתרא דתבעי הוא.										
[אביי]	אביי כדשקיל בישרא מתרי שותפי יחיב זוזא להאי וזוזא להאי, והדר מקרב להו גבי הדדי, ועבדי חושבנא.										
רבי יוחנן:	כגון אנא דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין.										
יצחק דבי רבי ינאי:	כל שחביריו מתביישין מחמת שמועתו										
	היכי דמי										
רב נחמן בר יצחק:	כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלניא.										
אביי - כדתניא:	(דברים ו) ובהת את ה' אלהיך - שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה. אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה - ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר (ישעיהו מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.										
	אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה, ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אוי לו לפלוני שלמד תורה, אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה - ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכווערין דרכיו ועליו הכתוב אומר (יחזקאל לו) באמר להם עם ה' אלה ומאצרו יצאו.										
רבי חמא ברבי חנינא:	גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם, שנאמר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה.										
רבי חמא ברבי חנינא רמי:	כתיב שובו בנים שובבים, דמעיקרא שובבים אתם, וכתיב ארפא משובתיכם. לא קשיא כאן - מאהבה, כאן - מיראה.										
רבי יהודה רמי:	כתיב (ירמיהו ג) שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם וכתיב (ירמיהו ג) כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה - לא קשיא, כאן - מאהבה או מיראה, כאן - על ידי יסורין.										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה
key-מקרא:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יומא-יום הכפורים	מאן דאמר										
מימרא											
גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך.	רבי לוי:									■	◇
גדולה תשובה שדוחה את לא תעשה שבתורה, שנאמר (ירמיהו ג) לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנוף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם ה'.	רבי יוחנן:									■	◇
גדולה תשובה שמביאה את הגאולה, שנאמר (ישעיהו נט) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב. מה טעם ובא לציון גואל - משום דשבי פשע ביעקב.	רבי יונתן:									■	◇
גדולה תשובה, שזדונות נעשות לו כשגגות, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך. הא עון מזיד הוא, וקא קרי ליה מכשול.	ריש לקיש:									■	◇
איני?										ז	
גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות, שנאמר (יחזקאל לג) ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה.	והאמר ריש לקיש:									■	◇
לא קשיא כאן - מאהבה, כאן - מיראה.										!	◇
גדולה תשובה שמארכת שנותיו של אדם, שנאמר (יחזקאל יח) ובשוב רשע מרשעתו הוא יחיה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:									■	◇
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם, מקניט את חבירו בדברים - ספק מתפייס הימנו ספק אין מתפייס בדברים. אבל הקדוש ברוך הוא, אדם עובר עבירה בסתר - מתפייס ממנו בדברים, שנאמר (הושע יד) קחו עמכם דברים ושובו אל ה', ולא עוד אלא שמחזיק לו טובה, שנאמר וקח טוב, ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים, שנאמר (הושע יד) ונשלמה פרים שפתינו. שמא תאמר פרי חובה - תלמוד לומר (הושע יד) ארפא משוכתם אהבם נדבה.	רבי יצחק, אמרי במערבא משמיה דרבה בר מרי:									■	◇
גדולה תשובה, שבשביל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כולו, שנאמר (הושע יד) ארפא משוכתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו. מהם לא נאמר, אלא ממנו.	תניא, היה רבי מאיר אומר:									■	
היכי דמי בעל תשובה?										^	
כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה וניצל הימנה	רב יהודה:									!	◇
באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום.	מחוי רב יהודה:									■	
כתיב (תהלים לב) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתוב (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח	רב יהודה: רב מרי:									ז	◇
לא קשיא: הא בחטא מפורסם, הא - בחטא שאינו מפורסם.	[רב]									!	◇
כאן - בעבירות שבין אדם לחבירו, כאן - בעבירות שבין אדם למקום.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמני:									!	◇
אדם עובר עבירה פעם ראשונה - מוחלין לו, שניה - מוחלין לו, שלישית - מוחלין לו, רביעית - אין מוחלין לו, שנאמר (עמוס ב) כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ואומר (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.	תניא, רבי יוסי בר יהודה:									■	◇
מאי ואומר?										ז	
וכי תימא: הני מילי - בציבור, אבל ביחיד - לא										!	◇
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.	תא שמע:									!	◇
עבירות שהתודה עליהן יום הכפורים זה - לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר, ואם שנה בהן - צריך להתודות יום הכפורים אחר, ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן - עליו הכתוב אומר (משלי כו) ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו.	תנו רבנן: [ת"ק]									■	◇
כל שכן שהוא משוכח, שנאמר (תהלים נא) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד.	רבי אליעזר בן יעקב:									■	◇
אלא מה אני מקיים ככלב שב על קאו וגו'										ז	◇
כרב הונא										!	
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:									!	◇
הותרה לו סלקא דעתך?										ז	
אלא אימא: נעשית לו כחיתר.										!	
וצריך לפרוט את החטא, שנאמר (שמות לב) אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב דברי רבי יהודה בן בבא.	[רבי יהודה בן בבא]									■	◇

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement ■ מימרא- קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-יום הכפורים										
רבי עקיבא:	אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.								■	♦	◊
	אלא מהו שאמר משה ויעשו להם אלהי זהב								ז		◊
	כדרכי ינאי.								!		
דאמר רבי ינאי:	אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, כסף וזהב שהרבית להם לישראל עד שאמרו די - גרם להם שיעשו אלהי זהב.								■	!	◊
	שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל, משה ודוד.								■		◊
	משה אמר: יכתב סורחני, שנאמר (במדבר כ) יען לא האמנתם בי להקדישני.								■	■	◊
	דוד אמר: אל יכתב סורחני, שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.								■	■	◊
	משל דמשה ודוד למה הדבר דומה? לשתי נשים שלקו בבית דין, אחת קלקלה ואחת אכלה פגי שביעית, אמרה להן אותה שאכלה פגי שביעית: בבקשה מכס, הודיעו על מה היא לוקה, שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה. הביאו פגי שביעית ותלו בצוארה, והיו מכריזין לפניו ואומרים: על עסקי שביעית היא לוקה. מפרסמין את החנפין מפני חילול השם, שנאמר (יחזקאל ג) ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו.										■
	תשובת המוחלטין מעכבת הפורענות, ואף על פי שנחתם עליו גזר דין של פורענות.										■
	שלות רשעים סופה תקלה										■
	והרשות מקברת את בעליה										■
	ערום נכנס לה וערום יצא ממנה, ולואי שתהא יציאה כביאה.										■
[רב]	רב כי הוה נפיק למידן דינא אמר הכי: בצבו נפשיה לקטלא נפיק, וצבו ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.										o
[רבא]	רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי: צבו נפשיה לקטלא נפיק, וצבו ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.										o